

VERD. PLECS PAPADA, SON. ODI AL TREBALL, ODA AL TREBALL, VERD

Júlia Salvador Palau

TFG

Tutora Teresa Blanch Malet

Departament d' Arts Visuals i Disseny - Grup P2

Ambit de Produccions Intermèdia

Niub 16108433

Curs 2015/16

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

ABSTRACT

Aquest treball va sobre regalar el cos, o llogar-lo. Fer-ho amb plaer, o no. Esforçar-se per descansar, i cuidar. Intentar deixar de treballar. I utilitzar l'art com a vòmit (molaria treballar vòmitant). Aquest treball va sobre dignificar la prostitució. (però d'això no en parlo ni una vegada)

Paraules clau: **descans, cuidar, fragilitat, treball, ball, amor, cul, dibuix.**

This work is about gifting one's body, or renting it. To do it with pleasure or not. To strive for rest and care. Trying not to work. I use art for puking (it would be cool to work puking). This work is about dignifying prostitution. (However, I don't talk about that once)

Title: **GREEN. DOUBLECHEAN ROLLS, SLEEP. HATE FOR WORK, ODE FOR TWERK. GREEN**

Keywords: **rest, care, fragility, work, dance, love, ass, drawing.**

Hola estimats lectors
Professores de belles arts
algunes amigues i familiars

M'he plantejat aquest TFG com un exercici agradable, estimulant , un entrenament, o simplement una palla mental.

No és el manifest de la meva vida,
A vegades ho vol ser i queda manc.
I per reforçar-lo li faig més branques, ràpides.

Després me'n recordo que només és una palla mental d'un trimestre... que no estic preparada per escriure una gran cosa, he de fer així:

Acceptaré la croqueta

És perquè m'ho ha demanat el títol.

és per vosaltres, funcionaries de la UB

però ho faig més per mi que per a vosaltres, si no que collons faig acabant
BBAA.

ÍNDEX

	pàgina
_des d'on parlo	9-11
PLECS PAPADA SON I ODI AL TREBALL	
_Defensar el descans	12-16
_El treball ens fara lliures	17-21
_defensar la fragilitat. Cuidar.	22-23
_Amor mgghh , i * amor *	24-28
_notes	29
ODA AL treBALL	
_ Ballar fins a morir	30-31
_ Ballar com a treball	32-35
_tre BALLAR fins a morir	36-37
_Barcelona Mata	38-43
_Ensenyaça universitaria	44-45
_l'Art. i el que jo faig	46-47
_notes i bibliografia i altres	49
Conclusions	51

Sóc dona Cis, blanca, de classe alta, amb nacionalitat espanyola. Segons aquests factors tinc un privilegi de 4/5.

Això és molt privilegiada.

Ho hem de tenir en compte, jo parlo des d'aquest lloc, i tu em llegeixes des del teu.

(Faig de mala dona, mala blanca, mala burgesa i mala Europea, però aquests capricis no mels podria permetre si no seguís tenint tots els privilegis.)

Que estigui present

Em posicionaré, parlaré amb seguretat.

La que no tinc, perquè sé que no en tinc ni idea
m'atreviré a utilitzar paraules. Sabent que l'error se senyala un cop escrit

em posicionaré,

perquè al no fer-ho, som
grises
i mal·leables
en aquella posició
On ja estaries ben posicionada.
Còmoda.

Clavant bé el peu a terra al caminar, és l'única manera de moure's i
entendre les coses. Millor que buscant la ruta, amb paraules d'altre al
google maps. Millor que prevenir l'error.

Riscl Riscl Riscl

i no arrisca no pisca.

Us parlaré en poesia
i com si fóssiu amics meus,
no en llenguatge acadèmic.
I inevitablement també en llenguatge acadèmic
(i sobretot en llenguatge econòmic, per entendre'ns)

El libido sexual, el amor la amistad en pleno siglo XXI, prácticamente todas las actividades del ser humano han sido asoladas por la ola neoliberal que todo lo mercantiliza . Nos queda el sueño. Ningún otro acto ha logrado esquivar la ocupación capitalista de nuestra vida cotidiana, que empezó en los albores de la industrialización y se ha adueñado prácticamente del ser humano en el último medio siglo, en especial con la irrupción de internet y las redes sociales.

No obstante, son numerosas las embestidas que padecemos contra ese reducto de privacidad y libertad

24/7 johnatan Crary ¹

PLECS PAPADA, SON I ODI AL TREBALL DEFENSAR EL DESCANS

El descans i la lentitud, són actes revolucionaris,
aquesta és una afirmació molt maca en la que jo crec, però no és
massa correcta

Revolució vol dir donar una volta sobre un eix o un
canvi dràstic.

Fa dos dies, em sonava més malament perquè em pensava que volia dir
accelerar-se.

Jo vull una paraula que vulgui dir: **ser una cosa així com un cuc.**

Que erosiona
oxigena
i deixa pas a les arrels

Revolució, no vol dir ser una cosa així com un cuc.

El descans la son i la lentitud no provoquen canvis dràstics, com les
revolucions.

El descans la son i la lentitud, retornen **l'orientació** i ajuden a trobar
maneres diferents. Provoquen fractures.

Són contracorrents a la lògica capitalista neó-liberal.

Descansar dormir i alentir-se, és resistir. Així ens cultivem el «com» fer, ja
que és el «com» i no el «que» el que és verdaderament flexible, constant i
transformador.

Per que mentre descansem estem resistint. I la resistència encara que
sigui lenta no és passiva.

“Com fer” de Tikkun ^{2.1}

Cómo hacer ? No ¿ Qué hacer ? ¿ Cómo hacer ? La cuestión de los medios. No la de los fines, la de los objetivos, de lo que hay que hacer, estratégicamente, en lo absoluto.

La cuestión de lo que podemos hacer, tácticamente, en situación, y de la adquisición de esta potencia.

Cómo hacer ? ¿ Cómo desertar ? ¿ Cómo funciona ? ¿ Cómo conjugar mis heridas y el comunismo ? ¿ Cómo permanecer en guerra sin perder la ternura ?

La cuestión es técnica. No un problema. Los problemas son rentables. Alimentan a los expertos.

Una cuestión.

Técnica. Que se redobla en cuestión de las técnicas de transmisión de esas técnicas.

Cómo hacer ? El resultado contradice siempre al fin. Porque plantear un fin? es todavía un medio, otro medio.

Com fer? Amb el cos descansat i fort.

Us ho diré d'una manera bruscamment fina:

La són el descans i la lentitud voluntàries com un agent subversiu davant l'hegemònica producció accelerada.

Us ho diré d'una altra manera, va:

! Defenso dormir i descansar, a gust i consciència, com mètode de vida revolucionari, anticapitalista i antineoliberal ! I la qüestió està en construir una vida digna mentre ho intentem.

Crec que ara ja haurà quedat prou clar.

On es veu tan clara, la lògica de l'acceleració?

En què s'explica (constantment però en silenci) que se'ns escapa el temps, que no poden parar mai, i que no haurien de voler parar mai. No parar de comunicar-nos consumir o produir.

Comentar, compartir, opinar i construir-nos, gairebé sense pensar, o pensant massa, tant que ho fem amb el cap inflat. En un món sempre il·luminat, on dormir és considerat temps perdut

S'ha de lluitar en contra del progrés. En contra de posar els nostres cossos al ritme del mercat. El mercat d'idees, de persones, d'informació de

subjectivitat, ja no només de béns.

Aquest ritme supera el del nostre cos i la nostra ment i ens empeny, com un ven que et ve per darrere, que ensordeix, no controlem ni on anem i ni d'on ve.

Però si és, tot tan accelerat, tot tan real... no és descansar mostrar-se passiu allò que ens envolta? A l'emergència real en què vivim?

És la nostra adaptació a aquesta manera de viure accelerada, la que fa que no tinguem ni les eines ni la força per a respondre'n les emergències, entendre-les, i saber fer cos, propi i comú per a transformar-les (**i jo encara no en sé res que sóc un bebè!**)

Aquesta defensa activa del descans la son i la lentitud com la majoria d'actes «antisistema» no està a l'abast de gairebé ningú. Normalment diria que són les classes econòmiques més privilegiades les que podem plantejar-nos-ho més fàcilment... Però en aquest cas la diferència no és de classe o raça. És un privilegi cultural (el fet de plantejar-nos-ho, el fet d'executar-ho si que està relacionat amb la pressió econòmica)

Per molt capital que tingui la teva família, si t'eduquen en què la cosa més important és treballar i ascendir, costi el que costi, si t'eduquen en el progrés, et serà més difícil resistir descansant. Li serà més fàcil a algú nascut en una cultura més centrada en gaudir i cuidar-se...

Això sí, per més que hakis nascut a una cultura allunyada d'ideals neoliberals, si tens gent a qui cuidar i pressió econòmica, acabaràs practicant el modus de vida accelerat igualment, per necessitat.

Un privilegi

Veure com passa el temps i tenir-ne prou

Defenso la son el descans i la lentitud com un, difícil, però bàsic mètode de resistència.

És cuidar-nos i curar-nos,
però no per seguir treballant.

Perquè això sigui possible és necessari reaprendre a fer comunitat. I a rearticular persones més enllà del mercat.

Segons la Societat Espanyola de Neurologia (SEN), un 25-35% de la població adulta pateix insomni transitori i entre un 10 i un 15% en pateix de crònic. Més d'un 40% de la població adulta té problemes del son.³ Dormir bé és un acte de confiança de mostrar-se vulnerable i saber-se protegit. Un privilegi de qui té la capacitat de cuidar-se.

Llegeix-me un conte abans d'anar a dormir.

Momo, Michael Ende , La cuenta está equivocada pero cuadra ⁴:

Diariamente se explicaban por radio, televisión y en los periódicos las ventajas de nuevos

inventos que ahoraban tiempo, que, un día, regalarían a los hombres la libertad para la vida "de verdad". En las paredes se pegaban carteles en los que se veían todas las imágenes posibles de la felicidad. Debajo ponía, en letras luminosas:

*LOS AHORRADORES DE TIEMPO VIVEN MEJOR
LOS AHORRADORES DE TIEMPO SON DUEÑOS DEL FUTURO
CAMBIA TU VIDA: AHORRA TIEMPO*

Pero la realidad era muy otra. Es cierto que los ahorradores de tiempo iban mejor vestidos que los que vivían cerca del viejo anfiteatro. Ganaban más dinero y podían gastar más. Pero tenían caras desagradables, cansadas o amargadas y ojos antipáticos. (...) Según decían, tenían que aprovechar incluso los ratos libres, son lo que tenían que conseguir como fuera y a toda prisa diversión y relajación.

Así que ya no podían celebrar fiestas de verdad, ni alegres ni serias. El soñar se consideraba, entre ellas, casi un crimen. (...)

El que a uno le gustara su trabajo y lo hiciera con amor no importaba; al contrario, eso sólo entretenía. Lo único importante era que hiciera el máximo trabajo en el mínimo de tiempo.

En todos los lugares de trabajo de las grandes fábricas y oficinas colgaban carteles que decían:

*EL TIEMPO ES PRECIOSO - NO LO PIERDAS
EL TIEMPO ES ORO - AHÓRRALO*

(...) Al final, incluso la propia ciudad había cambiado más y más su aspecto. Los viejos barrios se derribaban y se construían casas nuevas en las que se dejaba de lado todo lo que parecía superfluo. Se evita el esfuerzo de construir las casas en función de la gente que tenían que vivir en ellas, porque entonces se tendrían que construir muchas casas diferentes. Resultaba mucho más barato y, sobre todo, ahorraba tiempo, construir las casas todas iguales. (...)

Nadie se daba cuenta de que, al ahorrar tiempo, en realidad ahorraba otra cosa. Nadie quería darse cuenta de que su vida se volvía cada vez más pobre, más monótona y más fría.

Los que lo sentían con claridad eran los niños, pues para ellos nadie tenía tiempo.

Pero el tiempo es vida, y la vida reside en el corazón.

Y cuanto más ahorraba de esto la gente, menos tenía.

EL TREBALL ENS FARA LLIURES

La huelga general permitía interpretar que había una explotación limitada en el tiempo y en el espacio,

una alienación parcelaria, debida a un enemigo reconocible, luego derrotable.

La huelga humana responde a una época en la que los límites entre el trabajo y la vida acaban por difuminarse. Donde consumir y sobrevivir,

Producir 'textos subversivos' y precaverse de los efectos más nocivos de la civilización industrial,

hacer deporte, el amor, ser padre o estar con el Prozac. Todo es trabajo.

El Imperio gestiona, digiere, absorbe y reintegra todo lo que vive.

Incluso 'lo que soy', la subjetivación que no desmiento hic et nunc, todo es productivo.

El Imperio ha puesto todo a trabajar.

Idealmente, mi perfil profesional coincidirá con mi propio rostro.

Incluso si no sonrío. Las muecas del rebelde se venden muy bien, después de todo.³

Tiqqun^{2.2}

Treballem per guanyar-nos la vida.

No està permesa la vida sense treball

guanyar la vida

guanyar la vida

guanyar la vida

Que va. Ho feu per poder comprar allò que necessiteu, i allò que desitgeu.
Ser independents.

Necessitem menjar i sostre, comprar menjar i llogar una casa. També necessitem comprar roba, comprar sabó, comprar-nos un mòbil, pagar-nos l'educació, i el transport, pagar-los l'educació i el transport, no quedar-te sola. I això només és el principi de totes les coses que necessitem.

Seguiríem sense moltes d'aquestes coses, podríem fins i tot viure satisfets i feliços. Podries fins i tot aconseguir-les per altres mitjans.

Un s'ha de guanyar la vida

Que allí donde SE nos dice que es eso o morir, es siempre en realidad eso y morir.

Tiqun ^{2.3}

Ho desitgem, tant que ho necessitem. No estarem mai satisfets. Vacances pagades, bellesa, amor i amics, per això treballem.

És per això?

O és perquè el treball ens fa sentir útils, ens omple, ens fa sentir a nosaltres necessitats i valuosos, **desitjats**.

S'ha de treballar, per ser una persona digna. S'ha de construir. Fer-se útil i no perdre el temps.

El treball no és un mitjà, passa a ser un fi.

La feina «empleo», és **molt satisfactòria**.

Però és una merda.

Estem tan ben educats a fer els deures, us juro que el sistema escolar funciona «ens prepara»

Els projectes que ocupen el teu temps no són teus. Un projecte teu no et recompensarà amb diners, autònoma? Fotuda. Millor fes el projecte per l'enriquiment de l'altre.

Cedir el teu cos pel benefici d'un altre, a canvi d'uns pocs diners i d'una mica d'estatus social.

Tot treball és prostitució. Però no en tota prostitució estàs degradada i explotada. Sort.

Sigues una estrella. construeix-te com a producte, fes-te un nom.

Els grans homes de la història, fer obres d'art, el messies, la fama, esforça-t'hi, tens talent arribaràs lluny. Creure en els teus somnis.

Obama, l'escollit, la profecia. Premis, reconeixement.

Singulars són recordats com a origen de les coses, Però les coses passen més enllà dels individus, són les idees els grups qui mouen la «historia». No noms propis.

Els noms propis només tenen importància per heretar els drets dels invents, per capitalisme.

Que original no és res però tot és originari

Sobresortir de la resta.

Quina millor manera de fer que la gent treballi que alimentant els seus egos, dient-los que si empenyen prou els del costat i estiren al màxim el seu tors podran arribar allà dalt... no hi ha millor incentiu que aquest. L'èxit personal és l'únic èxit, hi ha guanyadors i perdedors. Col·laborar? Sí, però per benefici propi...

és que putos artistes de merda-
ja parlarem més tard, d'alternatives i com escapar-hi. :) ;)

Entrevistes a empresaris de Silvia Viana. ⁶

“No solo es la idea de «selección» lo que organiza nuestro mundo, no solamente es esa idea de exclusión. La idea de que no necesitamos solamente correr en dirección a la victoria, sino huir de la derrota, huir de la eliminación. Hay una frase muy buena que nos puede mostrar la idea de este tipo de vida... Un ejecutivo de una gran empresa dijo: En el mundo anterior, en el estado del bienestar o en el desarrollismo, la empresa funcionaba como una escalera, en la que íbamos subiendo posiciones y haciendo carrera. Hoy, ella funciona como una escalera mecánica que baja. Necesitamos correr para conseguir mantenernos en el lugar en el que estamos. Todos sabemos lo que esto significa: reciclarnos, no dejar que nuestro currículum muera, etc. Porque nuestro mundo ya no promete más la victoria. Él promete que si nos esforzamos mucho, si luchas mucho, tal vez no te jodas. Es esto que nuestro mundo promete, que si tú te despellejas trabajando, tal vez no perezcas.”

L'altre dia perduda en Youtube vaig trobar les *Smart drugs*.

És la pràctica de prendre drogues de manera no lucrativa sinó per a ser més eficient a la feina. Són bàsicament amfetamines, i medicaments per a TDAs. Se'n diuen *bio-hackers* aquells qui es droguen per "millorar" el funcionalment del seu cos.

És evident si és per treballar més, està bé.

La majoria dels programes, tan els que venien de TVs com els de Youtubers, tenien una visió positiva que es consumissin, quan normalment les drogues de lucre es cobreixen amb sensacionalisme tràgic.

Declaracions de consumidors:

No era una droga que em col·loques o que em fes realment mes feliç, pero la sensacio de que estava acabant molta feina era molt emocionant (...)

Neceassito crear la proxima "startup" i fer-la funcionar , acavava de passar per un fracas i volia un exit

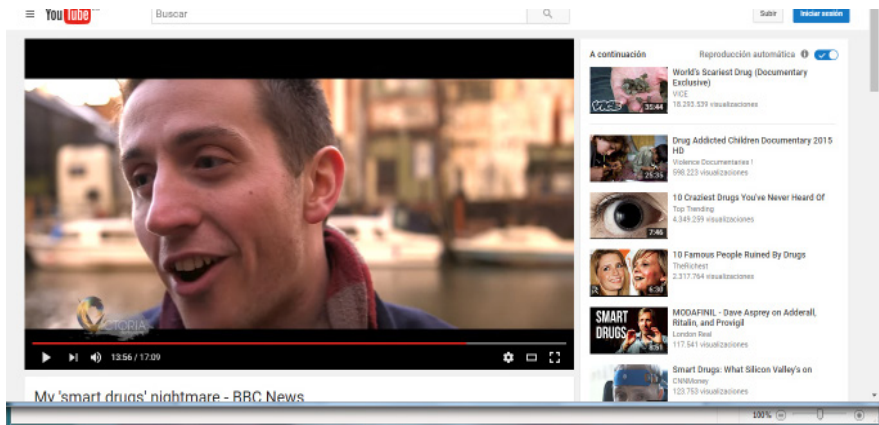
it wasn't a drug that was giving me a high , o making me actually happier , but the feelinbg i was getting a lot done was veri exiting(...)

I need to create the next startup and make it work, i just experienced quite a big failure and a I wanted to make a succes.(...) ⁷

Estic ben bé 16 hores seguides sense parar,eficientment i productivament ,(...) energia sense limits.

I preety mucho go for 16 hours without stoping. Efficiently and productively.... boundless energy ⁸

Res és inalterable i natural, ni tan sols la mort!
Només la destrucció, que arriba sempre.

DEFENSAR LA FRAGILITAT. CUIDAR.

Com en dit fins ara. S'està construint un món que exclou qualsevol possibilitat d'atenció protecció o consol, on dormir bé està en risc.

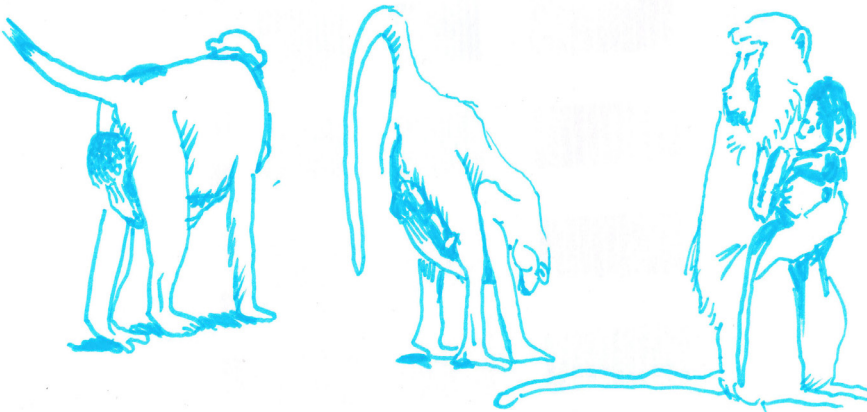
La vida és fràgil

El bebè humà neix molt poc desenvolupat,

Quan les nostres avantpassades passar a caminar dretes, la forma de la pelvis va canviar i el cervell va créixer.

El cap d'un nadó desenvolupat no podia passar per la nova pelvis i per això les cries van començar a néixer prematures. Pel mateix canvi d'estructura els parts humans necessiten ajuda més sovint.

(referència del dibuix i informació copiada de *La cadera de Eva* ⁹)

El període de cuidar es va allargar.

Amb els avenços tecnològics també s'ha allargat el temps de vida, però embellim igualment. Necessitem ser cuidades, i ajudades, necessitem la vida en comunitats afectives. Som adaptables. I per això som tan resistent. I últimament tinc molta misantropia.

Competim i ens coordinem.

Ara moltes ho fem en pla digital. La gent sent més la intensitat del wi-fi que de la seva respiració. Els que estem a internet tant podríem estar morts. Les mortes no demanen cures.

No es dóna valor real a qui es mostra vulnerable, perquè la lògica és productiva.

Només apareixen víctimes simbòliques aïllades. En què la superació de la seva fragilitat és el que es valoritza i es mercantilitza.

Una lògica del guany, no de respecte, ni de memòria... som les dones les que tradicionalment cuidem a aquelles que són vulnerables.

El treball que sosté la vida, el més humiliat.

És feina de manteniment, i com la neteja, la que manté és invisibilitzada.

També es degrada, sistemàticament, la natura. Que és base, que és qui tot atorga.

I així tinc tanta misantropia.

Una mica d'economia feminista, si us plau.

La meva àvia està enfadada perquè la casa dels seus pares, i els seus avis, va anar d'herència a la família de son germà i no a la seva. Això va passar fa anys i mai l'havia preocupada, era el que tocava... però ara que ja és molt gran, hi pensa, i ho veu injust.

Explica que va ser ella qui va cuidar els seus avis, i els seus pares, en aquella casa fins que van morir. Ella va cuidar la casa. Ella era la nena, ell tenia la llibertat. Ella també treballava a la fàbrica per la seva família. No entén per què ara la casa ha de ser d'ell.

Un home jove, sa, blanc, i aparent autònom. Aquest és el perfecte capital humà pel mercat, un treballador en defensa del progrés.

Jo vull ser el contrari, absolutament el contrari. De un home jove, sa, blanc i aparentment autònom.

Tractar així la vulnerabilitat és símptoma d'un sistema econòmic i social malalt.

Medir els còssos per la seva productivitat.

Misantropia.

A vegades somio en un món utòpic, postapocalíptic, on totxs som menys humanxs, i em poso contenta.

Gaudir de l'orgasme, durant molt més del què està permès.
Estesa boca avall.
tu no haves acabat però crec que és un regal, veurem una mica morta ronronejant com un bebè que no sap més que ser,
Una mica de baba sembla que s'intenta costar a les commissures de la meva boca
Inconscient no mes que amb plaer
No vull trencar aquest moment de no fer res, i tu no has acabat però bé que ho disfrutes.

Només he vist representada aquesta sensació en les pel·lícules on els personatges es xuten heroïna, la teniu al cap? Els dos s'estenen al llit. No es miren ni entre ells, tot i que s'estimen, només potser per acomiadar-se abans de caure en aquell lloc que és "millor que la vida".

És així amb la mandíbula inferior caiguda, destesa, fent només uns sons animals, que surten d'algun punt de la gola, com rebots de baba, quan deixes passar a poc a poc l'aire per allà: com qui no vol res. Així m'agrada molt perdre el temps.

CAMA, CARICIA COSQUILLAS.

AMORRRGGHH

Haureu vist

que faig molts dibuixos sobre perversió
perquè allò més pitjor, és allò més millor
i surt el dimoni

masturbar-se amb els pensaments més masculistes, que bonic

I jo tinc molt poc libido. Però quan en tinc en tinc molt.

A flor de pell

quan porto un temps sense obsessionar-me. Platònicament, si us plau. Ho busco, crec que em fa estar més enganxada al món

A vegades la meva pell contra l'aire és com pell cremada contra pell cremada, pessigolles.

Tot gran, com el mar

La mar és el meu gran amor

Vull la sang a flor de pell.

O no sentir-ho i torturar-me. Mirar-la i imaginar-la. Espiar coses que encara no han passat.

Passar-li la llengua per tot el cos,
no ho sap i no penso fer-hi res al respecte

Per plaer, no només per comoditat, per cansament i per por.

Els mugrons del *Hentay*.

Desitjant l'home més vell, el més lleig, el més pèssim, el que menys s'ho pensa, que el desitjo. Guarrament.

No penso fer-hi res al respecte.

Ja que no fer-hi res em transforma en un ésser terriblement fastigós i poruc. I fer tant fastig em posa molt calenta, i sóc molt egoista jo amb la meva libido.

* Imatge de tetes d'autoria desconeguda

Aqui Clarice Lispector ¹⁰, erotitzant el mar

El camino lento aumenta su coraje secreto —y de pronto se deja cubrir por la primera ola!—. La sal, el yodo; todos los líquidos la dejan por unos instantes ciega, toda empapada —aterrada de pie, fertilizada.

Ahora que el cuerpo está todo mojado y del pelo gotea agua, ahora lo frío se transforma en frígido. Avanzando, abre las aguas del mundo por la mitad. Ya no necesita coraje, ahora ya es vieja en el ritual recuperado que había abandonado hacía milenios. Baja la cabeza dentro del brillo del mar, y retira una cabellera que sale toda goteando sobre los ojos salados que arden, juega con la mano en el agua, pausada, los cabellos al sol se están casi inmediatamente endureciendo con la sal. Con el cuenco de las manos y con la altivez de aquellos que nunca darán explicación ni a ellos mismos: con el cuenco de las manos lleno de agua, la bebe a grandes tragos, buenos para la salud de un cuerpo.

Y era eso lo que le estaba faltando: el mar por dentro como el líquido espeso de un hombre.

Sang, sang, fetge, aiaiaiauaiaiaiai!! Excavant,
balla! SALTA! CANTA! CRIDA! Pesa i rasca fort, no per
gravetat sinó amb esforç conscient!
Crema, crema! Així m'agrada a mi, fins a vomitar, o
ofegar-se de plor o de riure! Així m'agrada a mi,
hedonisme de el intens.
Bull, vull que et bulli la pell!
jejejejjrhfejdjevdj
(verdaderament et vull amb pau, en pau sosa
tranquil·la i amor, és el meu dimoniet canta i balla
l'altra cançó)

AMOR

Recorda:

Saber-nos vulnerables i relacionals per poder descansar i ser més fortes.
L'amor. Maneres de relacionar-se, pactes, i passions
L'amor és el principi actiu,
tot ho mou. L'amor i la falta d'amor.
Una peça important molt manegada, potent. Propera i molt lluny de l'odi.
(En parlo en general tant l'amor a la teva mare com el que tens pel teu cactus preferit)
No tota la vida en comú se'ns desaconsella.
Se'ns permet la família, els nòvios, la reproducció, i el sexe consumir
I a això li diuen amor, i és que també ho és.
Amor romàntic, se'ns permet, és compartir entre dos.
Cedir completament,

-Així ens explica Brigitte Vasallo el capitalisme emocional, en el seu text:
"Romper la monogamia como apuesta política"¹¹

«Si nuestro impulso romántico busca la media naranja, una vez logramos ser naranjas completas la otra persona nos pertenece. Pertenece al cítrico redondamente perfecto que formamos como dúo. Así, como propiedad si nuestra «mitad» tiene relaciones sexuales o afectivas con otras personas nos esta quitando algo que nos pertenece, está disminuyendo nuestra parte de ser. Compartir el amor es, sin duda, el infierno. Pero en realidad el amor no se comparte. (...) El Amor, con mayúsculas, no es un bien escaso sino un organo que crece cuando lo ejercitas un ser vivo que responde al alimento. (...) Entendido de esta manera, el amor no crea cítricos... sino campos de patatas.»

Així és!

I deixem que les amigues entrin al mateix camp també.
No les posem a un pla on se'ls dona menys valor social.
Com si l'amor fos de substàncies diferents. Simplement tenim un altre llenguatge per a relacionar-nos amb les amistats, que facilita la convivència però les separa dels plans de vida
Una amiga és tan important com una amant!

La diferència és d'un pes cultural i un pes hormonal.

Per a mi una relació "romàntica" és com treure-li les entranyes al peix i deixares al sol...
I l'amor d'amistat sol ser més el ronroneig d'un gat...

però al final quan una s'oblida de tot, treu les entranyes com a amiga i ronronejar com a amant!

Estimar, com un "com"! Maite Larrauri ho explica al llibre 'El deseo según Deleuze' ¹²:

"Vamos a tomar prestada una idea de Nietzsche y definiremos a las personas vitalistas como aquellas que aman la vida no porque están acostumbradas a vivir, sino porque están acostumbradas a amar. Estar acostumbrada a vivir significa que la vida es algo conocido, que sus presencias, sus gestos, sus sucesiones se repiten y ya no sorprenden. Amar la vida porque estamos acostumbradas a vivir es amar lo que ya hemos vivido. En cambio, amar la vida porque estamos acostumbradas a amar no nos remite a una vida repetitiva. Lo que se repite es el impulso por el cual nos unimos a las ideas, a las cosas y a las personas; no podemos vivir sin amar, sin desear, sin dejarnos llevar por el movimiento mismo de la vida. Amar la vida es aquí amar el cambio, la corriente, el movimiento perpetuo. La persona vitalista no ha domesticado la vida con sus costumbres, porque sabe que la vida es mucho más fuerte que una misma"

que bonic, molt Tao Te King ¹³

Però vigileu poliamorosos! Us recordo la fragilitat.

No volem amants que vulguin ser homes blancs joves i autònoms.

El poliamor capitalista el més egoista!

I jo vull bogeria i passió, però la bogeria sana!

Amb aquests ritmes de vida no és fàcil tenir temps per al poliamor. No el presento com un sistema de relacions perfectes. Però simplement la concepció d'entendre l'amor com a una cosa infinita i flexible ja és un bon camp de batalla.

Un que em fa estar més en pau amb la meva manera de sentir.

NOTES / DE PLECS PAPADA, SON I ODI AL TREBALL

1. Crary, Jonathan. 24/7: *CAPITALISMO TARDIO al asalto DEL SUEÑO*. ARIEL, 2015, 144 págs. ISBN 9788434422322. Resum llong
- 2.1/2.2/2.3 . Tiqqun *¿Cómo Hacer?* Web. El Centro de Medios Independientes de Puerto Rico. Sunday, Jul. 12, 2009 . [01/05/2016] Disponible en <<http://pr.indymedia.org/news/2009/07/37707.php>>
3. Sociedad Española de Neurología. *13 de marzo: Día Mundial del Sueño Más de 4 millones de adultos españoles sufren insomnio crónico* . Departamento de Prensa . Acces 01 juny 2016. <<http://www.sen.es/saladeprensa/pdf/Link157.pdf>>
4. Ende, Michael. *Momo*. Madrid: Juvenil Alfaguara, 1985. ISBN: 84-204-3211-3.
5. Arbeit macht frei. Arc de la porta del camp d'extermini d'Auschwitz la lletra B de la paraula "Arbeit" (treball), està invertida.
6. Conferencia en video sobre:Viana, Sílvia, *Rituais de Sofrimento*, Sao Paulo, Boitempo, 2014. II Feira Antropofágica de Opinião .Acces 01 juny 2016.<<https://youtu.be/wYDwfjjsNeE>> 25 i 27, estudi d'entrevistes a executius; Oswaldo Lopes Ruiz.
7. BBC News. *My 'smart drugs' nightmare*. 5 gener 2016. Acces 01 juny 2016. Video del Youtube <<https://www.youtube.com/watch?v=7XsviBxbLvl>>
8. SBS2 Australia. *Smart drugs, The Feed Forum*. 23 juliol 2015. Acces 01 juny 2016. Video del Youtube <<https://www.youtube.com/watch?v=N4g5SeAMQIs>>
9. Campillo Alvarez, Jose Enrique . *La cadera de Eva*. Critica, 2007. ISBN 9788484329367 (Foto resumen: <http://mono_obeso.typepad.com/photos/la_cadera_de_eva/index.html> Acces 01 juny 2016.)
10. Lispector, Clarice. *Aprendizaje o El libro de los placeres*. Madrid: Siruela, 2014.Biblioteca Clarice Lispector. ISBN: 978-84-16280-10-0. Pg25, 50, 89.
11. Vasallo, Bridgitte. *Romper la monogamia como apuesta política*. Edició a càrrec(h)amor2. Madrid 2015. pág 19
12. Larrauri, Maite. *El deseo segun Gilles Deleuze*. Madrid, Tandem, 2014 ISBN 9788481312546.
13. Tse, Lao. *Tao Te King* (edició perduda)

ODA AL TREBALL

BALLAR FINS A MORIR

M'hauríeu de veure moure el cul... Ho faig bé ... M'agrada molt, anava a fer un vídeo però no he tingut temps... Sabeu que és el ball de **Sant Vito**??

Se li diu el ball de sant Vito, o Coreomania, a un fenomen social al continent europeu entre el segle XIV i el XVII. Es tractava de grups de gent ballant de manera irregular, com una *rave* sense música, eren mils. Dones, homes i nenx, ballaven fins que queien d'esgotament.¹

Un brot col·lectiu, una plaga, una mania una festa. Histèria col·lectiva. Una picada d'aranya.

Va haver-n'hi un brot l'any 1518, a Estrasburg, el cas més documentat. Una dona a qui li deien Frau Troffea va començar a ballar sense parar en un carrer d'aquesta ciutat francesa i va continuar sense descans entre quatre i sis dies, mentre desenes de persones se sumaven a ella, en una plaga de ball que n'afectaria 400 en un mes. En el seu moment més àlgid l'epidèmia es va cobrar la vida de 15 persones que havien ballat fins a morir.

Cobrar la vida

El vall es va cobrar la vida.

1278, 200 persones ballaven en un pont sobre el riu Mosa, a Alemanya. El pont va acabar cedint. Dolça mort per molts.

Els supervivents es van recuperar a una capella pròxima que honorava a sant Vito

El sant havia sigut el fill d'un emperador Romà, que el van bullir en una olla d'oli, per haver-se cristianitzat. I mentre moria feia moviments espasmòdics, com el ball d'un boig, també se li diu ball de sant Vito les malalties neurològiques que provoquen espasmes.

La modernitat va estigmatitzar aquest fenomen com una patologia, atribuïda a dones histèriques, un perill festiu.²

Era un ritual pagà que se sincretitzava amb el culte cristià als sants. Eren pelegrinatges organitzats despullant-se, follant, menjant, ballant, fins a desmaiar-se, i caure a terra a descansar.

Una peregrinació simpàtica

Modificació de gravat per Kay Batter 2014: <http://marius-you-dumb-shit.tumblr.com/>.
Gravat original de Hendrik Hondius, segle XVII, interpretació dibuix original de Pieter Brueghel, qui suposadament va ser testimoni de la plaga.

BALLAR COM A TREBALL.

Treball: Activitat conscient remunerada orientada a obtenir els béns o mitjans per a satisfer les necessitats d'unx (fictícies o físiques) transformant allò que t'envolta.

Altres maneres de treballar.

Maneres de no treBALLAR gratis.

Maneres de treBallar i resistir. De treBall insubmís.

De treBALL amb descans, amb poder, podent ser conseqüent a uns ideals.

TreBall amb coneixement, de causes i conseqüències.

TreBall amb orgull.

I poder treBallar amb dignitat.

Treballar ballant, és moure el cos per plaer, admiració o diversió dels altres a canvi de diners.

Ballar és molt bo i agradable pel cos.

Quan el treball és per plaer molt està guanyat

>>> Dia de la mare, celebrant la tornada al grup de Renatinha i Karol, les dues del centre, després del seu part ³

Bonde das maravilhas,

Jo, és que sóc molt fan, així que us les poso aquí com a referent.

Aquí Narcis⁴ ens en diu coses interessants.

És possible que la crítica als productes culturals procedents d'un sector social pobre, serveixi per demonitzar aquests sectors? Bonde das Maravilhas, un grup de ballarines de les faveles de Rio de Janeiro va aconseguir fa pocs anys certa popularitat fent innovacions coreogràfiques en l'àmbit dels moviments de cul seguint una llarga tradició brasilera. Aquesta fama li va servir a la opinió pública per a abocar una gran varietat de deixalla ideològica masclista i classista. Aquest fenomen de demonització de les classes més pobres no és exclusiu de Brasil sinó que s'estén per totes les societats capitalistes. A Atlàntic ens centrem en aquest cul que es mou, que innova, que esdevé obscè no per ser un cul que gaudeix del ball, sinó per ser un cul pobre que gaudeix.

TE TACO O TACO⁵
ET PEGO AMB EL PAL*

* POLLA

Tive uma dr com o meu namorado

<baralla de relació> <novio>

Dancei debochando dele

<burlant-men>

Ele ficou mais revoltado

<es va enfadar més>

Disse pra eu parar com esse meu rebolado

<em deia que pares de moure el cul en cercles>

E falava a toda hora que ia me taca o taco

<em deia tot el rato que m'anava a pegar amb el pal/polla>

Te taco o taco!

Te taco te taco o taco

<Et pego amb la polla>

Te taco te taco o taco

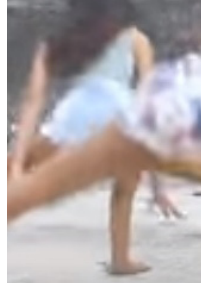
Te taco te taco o taco

Te taco te taco o taco

Te taco te taco o taco

Te taco te taco o taco

Te taco te taco o taco

TE TACO O TACO!

Se eu mandar o quadradinho
Si ballo el quadradinho

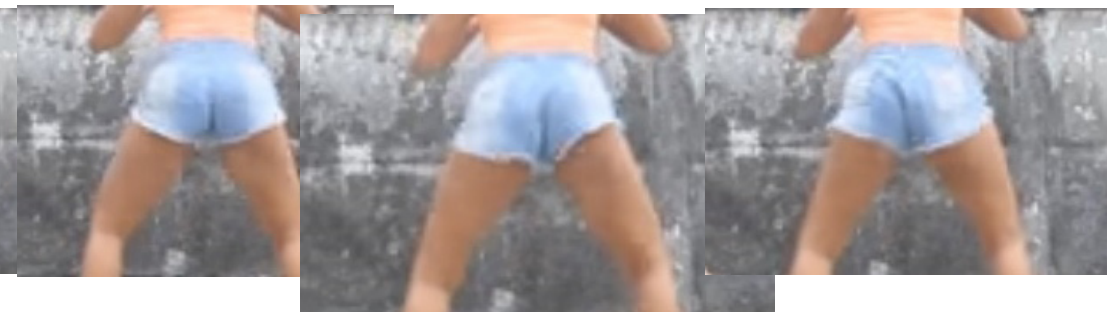
TE TACO O TACO!!

Se eu mandar o espaguete
Si ballo l'espaguete

TE TACO O TACO!

Se eu mandar a tremidinha
Si ballo la tremidinha

TREBALLAR FINS A MORIR

Acció

cultivar fins a morir
erosionar fins a morir
morir pels propis ideals

quan nazi sona això?
De règim, d'exèrcit, patriota?

Bastant.

Suposada cita del Buda⁶:

Pots passar-te la vida volent ser el guerrer més fort, entrenar lluitar
esforçar-te i aconseguir-ho. I al final de la vida veuràs que has perdut la
vida sent el guerrer més fort.

Pots passar-te la vida volent ser molt ric, esforçar t'hi, i guanyar molts
diners i tenir més del que qualsevol es podria imaginar. I al final de la vida
veuràs que has perdut la vida volent ser ric.

Pots passar-te la vida volent ser savi, meditar, llegir, viatjar. I al final de la
vida veuràs que l'has perduda buscant la saviesa.

Tota vida és perduda
Com vols perdre la teva?

De manera terrorista?

Activista
individualista

S'ha de ser una mica religiosa

Tanta relativitat i ateisme ens pacifica i ens col·loca en una posició neutra,
on acabem arribant allà on tot està anant: A la destrucció, a la perfecció
digital. A la guerra, a la degradació, a la gana, a l'excés de poder. I a la
immortalitat i d'aquest qui s'ho pagui

Defenso la no acció i repensar els afectes. També defenso l'acció directa
Tothom que construeix contra la injustícia extrema
Sense ser paternal, sinó des d'un mateix,
Contra l'imperi econòmic
Contra això que no té nom....

Per això que no té nom...
Defenso ser pesada

reciclar
okupar
informar

Armar-se de valor.
Com a primera línia de batalla, construir-se el cos,
en força física, en alteritat i en normativitat.
(fer-se una aura)

S'ha de cedir el cos,
donar el cos privilegiat a qui no ho és.
No defensar, tu, a qui no té poder, amb la teva força. Això és colonitzar.
Sí no cedir la teva força, passivament, a la seva acció
No posar el cos al mig sinó deixar-lo anar, deixar-se'l posseir

Després tornar a una mateixa, una mica deformada.
Aquesta és l'única militància que vull fer
Ser valenta a la vida, que la mort ja és pau

Absorbir, xuclar, vomitar i construir
Tot molt digestiu
jo encara no faig res, ho vaig fent, i ja veuràs

BARCELONA MATA

projecte col·lectiu

L'Anti-Marca Barcelona.
Branding sense ànim de lucre
Embrutiment estilitzat
Advertència sanitària

Barcelonamata som un col·lectiu que produïm fanzines, samarretes fem accions i vídeos.

Som mala institució.
Fem espam a les xarxes socials.
Som fabuloses.

Som les que participem, però ho és qualsevol que vulgui dir
BarcelonaMata, o que Barcelona la mati.

Barcelonamata publicitat de les violències. I de les violències de la publicitat.

Barcelonamata reformular la higiènica marca Barcelona.

Fa evident el desencaix constant

Del que, per voler representar la ciutat i ser tan irreal és violent

Barcelonamata va en contra de tant disseny

De la policia

Dels runners

Dels guiris

De l'alcalde

Dels buisnes

Dels MWC

Dels bancs antipersones

(els d'assentar-s'hi i els dels diners)

De la smart city

Del fum

Del pol·len

De la limitació de l'espai públic (no poder fer birres al parc)

De l'òcultació,

de les morts.

Diuen que tot allò antisistema serà finalment absorbit pel sistema.

A BarcelonaMata això no li fa por.

BarcelonaMata, vol ser absorbida pel sistema,
vol ser fastigosament capitalista

Que al costat del AppleStore hi hagi una botiga igual que sigui

BarcelonaMata

Tan guay.

(tot i que ho vulguem mentre ho portem nosaltres no passarà, perquè som
males treballadores)

Entrar al sistema per canviar el sistema

Per infiltrar-nos-hi

Tot i saber que no canviarà i saber que som evidents.

Per tocar els collons, per ofendre.

Perquè ningú es fica mai amb Barcelona, perquè ens ho intentin discutir.

Fer-ho de la manera que més ràbia ens fa.

A la ciutat on aquestes coses es bufen més.

retweet retweet

Els rebels venem bé.

Barcelona Activa, el portal de feina de BCN, té estètica anarquista.

Nosaltres estètica de treball.

barcelonamata.hotglue.com

La línia de samarretes: BCNMata blanca. Barcelona inspira. Cobi. BcnMata negra. ApartaTeMato. TRVPCity. ACAB.

Ada Colau Alcaldessa de Barcelona, amb Maria del Coño i Antoni Merino, tots tres posturejant a *Rastres del Punk a l'art contemporani*, MACBA.

Garganté duent-la al Ple municipal. Xavier Trias que fa un comentari. La noticia va sortir a ABC, ElPais, La vanguardia, El periodico, Tele5, Lav erdad:laopinion, elcorreo, Cuatro, LaInformacion, EuropaPress, EsDiario, ComunicadoPrensa, forocoches, La Rioja, EcoDiario.es, LaGaceta, OkDiario, La opinion de malaga, DiarioSur, E-Noticias, PeriodistaDigital. Hauria estat bé que la fama vingués després del TFG, estem tardant una mica a fer les samarretes, s'enfadaran els fans.

Ultima acció:

STOP CREUERS, col·lectiva amb ABTS Assemblea de Barris per un Turisme Sostenible.

En Paco, de **can 60**, portant el creuer de Troia, que havia fet ell ja fa uns anys. El vam ajudar a reconstruir-lo i vam afegir-li uns turistes que podies moure des de l'interior de l'estructura. També vam dissenyar Merchandising per a l'acció, aigua del port, i aire de Barcelona (a la dreta)

STOP CRUISES
STOP CREUERS

MUNICIPALITZACIO DEL PORT VELL

Jem de les golondrines PLACA

Decora la teva Mascareta

Cavalcata amb Creuer Privat

Productes de Luxe Contaminant

DIUMENGE 8/05 12h, al portal de la Pau. (M. Drassanes)

L'Assemblea de Barris per un Turisme Sostenible (ABTS) Ciutat Vella No Esta en Venta
Ecologistes en Acció de Catalunya
Plataforma per la Qualitat de l'Aire
Plataforma en defensa del Port Vell

Barcelona mata

Ingredients: CAT. Petroli, fems, sabo, crema solar, plàstcs. ES. Petrollo, mierda, jabon, crema solar, plàsticos EN. Oli, shit, suncream, soap, plastics.

PELIGRO No ingerir
DANGER do not swallow.

Marina

L'EAU DE BARCELONE

Live again Barcelona's sea

Marina, salty water, locally collected and never processed .
Authentic.
The fuel naturally found in our harbour, will restore the dizzines that you felt with those sangrias , you'll move as you were still insite the cruise you came in.

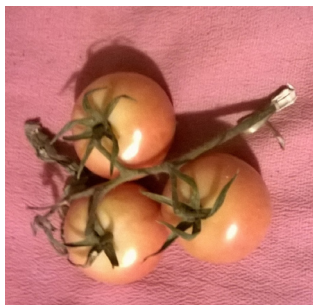
Deadly Dangerous SEXI
Toxic Stinky Light Foggy Dirty
Smart INSPIRING Cosmopolitan
Cultural Vintage invisible
Heavy Smart

! Conte: Microparticules PM10 i PM2.5 (Extra tòxiques! Arriben a tots els teus òrgans fàcilment!)

Contiene : Microparticulas PM10 y PM2.5 (Extra tòxicas! Llegan a todos tus òrganos con facilidad!)

It contains: Particulates PM10 & PM2.5 (Extra toxic! They get to all your organs easily!)

Tomàquets plantats el març de 2015. En Carles, el conserge del parxís, els va regar durant juliol de 2015 i els va collir a finals. La primera foto és seva de desembre 2015. Quan m'insistia de què seguien en tan bon estat que quan els va collir, el gener de 2016 mels va portar a la uni perquè ho vegues. Em va saber greu menjar mels, volia saber que farien, si aguantarien sempre, ara estan al sol, l'última foto és de Juny 2016.

A baix, detalls de diferents moments

ENSEÑANÇA UNIVERSITARIA

Al pati del parxís hi ha plantes que hem anat portant.

Avui dues noves flors s'han obert al meu jardinet.

Una planta d'aquestes així:

Que em vaig trobar fa un temps al carrer.

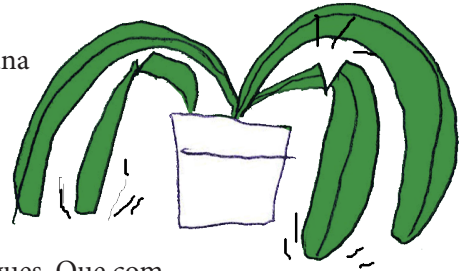
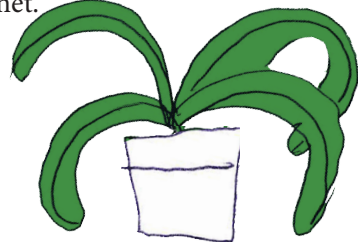
Amb el Ricardo li vam dir Titef, perquè s'hi assemblava.

Sempre se li trencaven les fules a mig camí, pel seu pes.

La vaig mudar al test-carro, amb els pebrots, allà no es trencava tant.

Li va començar a créixer, un nucli amb una gemma, com ja fa mig any.

I avui m'he trobat dues flors quasi tan grans com la meva cara.

Les he mirat molta estona, he aixafat el pugó dels pebrots, i molestat a les formigues. Que com que m'han fet una colònia, em pasturen el pugó i no s'anirà mai... Sabeu que el pugó són les baques de les formigues? Matar-les totes és molt difícil, les deixo que facin, total jo d'aquí no hi menjo.

També he replantat uns esqueixos que m'estan creixent.

En anar a agafar la terra al compost, he tocat els plecs del contraxapat i ha sortit el drago espantat. Sempre és allí i sempre l'espanto.

A mi m'agrada molt que estigui aquí

Sóc una romàntica... sospir

I idealitzo la natura

una guiri

una pixapins de merda

i molt feliç amb les plantes

aiiii....

L'ART I EL QUE JO FAIG

La deliciosa activitat de blanquejar diners
S'ha fet amiga de la famosa activitat de fer art.
De classificar-lo
Valorar-lo
I vendre'l.

Per a poder especular amb els objectes i les idees, aquests han de tenir un valor, un valor que pugui pujar.

Odio l'art.
Art antividua
Virtuositat, carn de mercat, història de poders, cultura clàssica, cultura colonial, cultura classista, cultura racista, ostentació i distinció.
I crítica seca.
Art redundant, que parla sobre l'art, criticant l'art per mantenir a l'ART viu

Nosotros no tenemos ya necesidad de teoría crítica. No tenemos necesidad de profesores. La crítica gira a favor de la dominación, desde ahora. Incluso la crítica de la dominación. Ella reproduce la ausencia. Nos habla desde donde no estamos. Nos propulsa a otra parte. Nos consume. Es cobarde. Y permanece al abrigo cuando nos envía a una carnicería. Secretamente enamorada de su objeto, no cesa de mentirnos. De ahí los idilios tan cortos entre proletarios e intelectuales comprometidos. Esos matrimonios de razón donde no se tiene la misma idea ni del placer ni de la libertad. ⁷

Un professor en va dir que la il·lustració estava aquí i l'ART aquí

L'ART en majúscules, va dir.
Que quan el veus et toca, t'arriba....
-Més t'arriba un anunci de coca-cola, amor!

Voler donar importància a la teva banalitat és menysprear la banalitat en si, que és preciosa. Divinitzar-la, per ferla valuosa, ja que saps que no ho és.

En una entrevista a BCN Mata per a Can Felipa:
Em va senyalar el dossier i em va preguntar que tenia això d'artístic
vaig obrir els ulls aixecar les celles baixar la barbata i vaig assenyalar el dossier amb la mà

-bé, jo crec que gairebé tot pot ser art.
Es van enfadar molt, van dir-me que no podia anar pel món dient això

Defenso l'art que és:

Per transformar, per divertir, per pensar, per resistir, per enganyar o per jugar. Per deu,

perquè sí. Màgia i rituals.

Allò que no és supervivència, allò que està entremig,

Cultura cançons i histories. Antipor.

Crec en la utilitat per poder-se inutilitzar

L'acció, que lluita per parar els actes

La utilitat perquè l'art sigui més banal, més amic meu.

Defenso també que es faci acció política directa, i que es protegeixin sota el nom d'art.

Ho defenso encara que entri al mercat.

Defenso ser artesà,
que és un bon treBall

Que faig jo d'art.

Dibuixo i pinto també faig altres coses,

No vull ser artista però ho sóc:

Ho sóc al mode vòmit, com una mala treballadora de la meva professió, nego ser-ho. Manies d'artista.

M'és indispensable. M'ha agradat molt poder pintar completament orgullosa del despropòsit que te axó que faig.

Em confesso, penso gràficament i físicament. Em remato i m'obro.

Intento no presentar-ho tot com a art

Perquè si no em quedaria sense la resta de la vida.

Faig fanzines perquè es poden moure intercanviar i vendre.

Faig fanzines perquè em saben greu tots els dibuixos macos que estan
acumulant pols.

A vegades somio ser artista de professió. Per no haver de treballar per necessitat i fer-ho per gust. També somio en ser webcamer, il·lustradora, animadora, pastora, artesana, pagesa, cambrera a un lloc bonic, i professora a un lloc bonic.

*Y es que cantando yo me pongo bien, la
vida va mucho mejor
con tal de llegar a fin de mes
con tal de llegar a fin de mes⁸*

NOTES/ DE ODA AL TREBALL

1. Waller, John. *A Time to Dance, A Time to Die*. 2008. Icon Books. ISBN 978-1-84831-021-6.
2. Robert E. Bartholomew. *Rethinking the Dancing Mania*. SKEPTICAL INQUIRY. Volume 24.4, July / August 2000. Accés 01 juny 2016 <http://www.csicop.org/si/show/rethinking_the_dancing_mania>
3. Bonde das Maravilhas. *ZUAÇÃO DAS MARAVILHAS COM A VOLTA DA RENATINHA E DA KAROL*. 4 mar. 2015. Accés 01 juny 2016. <https://www.youtube.com/watch?v=HLE_846WT3Y>
4. Narcís Díaz i Pujol. Text per Atlàntic. Part de la Exposició SÓN EUROPA, al museu del Emporda. 2014 (Amb la col·laboració de David Bonet i Pau Subirós) Accés 01 juny 2016 <<http://www.museuemporda.org/son-europa.pdf>>
5. Bonde das Maravilhas. *TE TACO O TACO*. 6 març 2015. Accés 01 juny 2016. <https://www.youtube.com/watch?v=HLE_846WT3Y>
6. Cita extreta de: *Journey to the West*, serie TV. 26 October 1998. Hong Kong. Accés 01 juny 2016 <<https://www.youtube.com/watch?v=V-yXhGkui-k>>
7. Tiquun ¿Cómo Hacer? Web. El Centro de Medios Independientes de Puerto Rico. Sunday, Jul. 12, 2009. [01/05/2016] Disponible en <<http://pr.indymedia.org/news/2009/07/37707.php>>
8. Violadores del verso, *Cantando*, Vivir para contarlo, 1992 <<https://youtube.be/0OGwDHmtfUs>>

BIBLIOGRAFIA I ATRES

- (part de a citada a les notes)
- (h)amor2, Editorial Continta Me Tienes, colección La pasión de Mary Read, Madrid, 2015. ISBN: 978-84-944176-5-8
 - Franco Berardi Bifo, *La fábrica de la infelicidad*. Traficantes de Sueños, 2003, Madrid. ISBN: 84-932982-4-7
 - A. Cirujeda- J. Aibar- M. León- C. Zaragoza. *La cara amable de las malar hierbas*. Gobierno de Aragón, 2011, ISBN: 978-84-693-9660-5.
 - Bonet, David. *E> EL TORTURAR DE LOS TORTURARES* <3. Autoeditat 2016.
 - *Menestra precaria* <http://menestraprecaria.hotglue.me>, fanzine de “Cristina”
 - La Metxa (publicació barrial de la Vila de Gràcia, Vallcarca i La Salut)
 - La Huertina de Toni (canal del youtube) <https://www.youtube.com/user/iNoT1980>
 - Jornades d'autogestió de la salut. Vilanova i la Geltru, per KLV
 - Assamblea Ciutat Vella

<3

Gracies a la Maggie per les trucades interminables. Al David per tot, i el que l'hi he vampiritzat. Als meus compis de pis per calor i menjar. A la meva família pel mateix. I a totxs els meus Tetxs, per petarla. Us estim.

<3

CONCLUSIONS

Surfejar,

Treballar l'administració emocional, pròpia i col·lectiva

Remar

Treballar l'administració econòmica, pròpia i col·lectiva

Fer festa

per treballar el cos

Fer art

Per treballar l'administració visual. Cultural. Pròpia i col·lectiva.

i excavar

Per no quedar-se a la superfície.

Conclusions:

Ha estat bé, he crescut una mica, com cada any... Espero que vosaltres també

Petonets
Jurubita.